

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 9. novembra spriedums (Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság, Ungārijas Republika, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — VB Pénzügyi Lízing Zrt./Ferenc Schneider

(Lieta C-137/08) ⁽¹⁾

(Direktīva 93/13/EEK — Patērētāju līgumos ietverti negodīgi noteikumi — Vērtējuma kritēriji — Valsts tiesas pēc savas iniciatīvas veikta tiesas piekritības atzīšanas noteikuma negodīguma pārbaude — Tiesas Statūtu 23. pants)

(2011/C 13/02)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Budapesti II. És III. Kerületi Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: VB Pénzügyi Lízing Zrt.

Atbildētājs: Ferenc Schneider

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság — Protokola par Tiesas statūtiem 23. panta pirmās daļas un Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.) interpretācija — Jurisdikcijas noteikšanas klauzula, ar kuru piekritība ir paredzēta tiesai, kas atrodas pakalpojumu sniedzēja juridiskās adreses tuvumā, nevis patērētāja dzīvesvietas tuvumā — Valsts tiesas tiesības, pārbaudot savu kompetenci, pēc savas iniciatīvas pārbaudīt, vai jurisdikcijas noteikšanas klauzula nav negodīga — Klauzulas negodīguma novērtēšanas kritēriji

Rezolutīvā daļa:

1) ar Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 23. panta pirmo daļu pret runā nav tāda valsts tiesību norma, kurā ir paredzēts, ka tiesai, kura uzsāk prejudiciālā nolēmuma procedūru, vienlaicīgi pēc savas iniciatīvas par to ir jāinformē attiecīgās dalībvalsts Tieslietu ministrija;

2) LESD 267. pants ir interpretējams tādējādi, ka Tiesa ir kompetenta interpretēt gan jēdzienu “negodīgs līguma noteikums”, kas minēts Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 3. panta 1. punktā, kā arī tās pielikumā, gan arī kritērijus, kurus valsts tiesa var piemērot vai kuri tai ir jāpiemēro līguma noteikuma vērtējumā, ņemot vērā šīs direktīvas normas, ievērojot, ka minētajai tiesai, ņemot vērā minētos kritērijus, ir jālemj par šī konkrētā līguma noteikuma konkrētu kvalificēšanu, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus;

3) valsts tiesai pēc savas iniciatīvas ir jāveic pierādījumu savākšana, lai noskaidrotu, vai izņēmuma rakstura teritoriālās piekritības atzīšanas noteikums līgumā, kas ir tajā izskatāmās prāvas priekšmets un kurš ir noslēgts starp pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju, ietilpst Direktīvas 93/13 piemērošanas jomā un apstipriņošanas atbildes gadījumā pēc savas iniciatīvas jānovērtē noteikuma par teritoriālo piekritību, iespējams, negodīgais raksturs.

⁽¹⁾ OV C 183, 19.07.2008.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 18. novembra spriedums — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-458/08) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 49. panta pārkāpums — Būvniecības nozare — Prasība saņemt atļauju darbības veikšanai šajā nozarē — Pamatojums)

(2011/C 13/03)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Traversa un P. Guerra e Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Inez Fernandes un F. Nunes dos Santos)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Polijas Republika (pārstāvis — M. Dowgielewicz)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 49. panta pārkāpums — Būvniecības nozare — Prasība par licenci darbības veikšanai nozarē

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieprasot citā dalībvalstī reģistrētiem celtniecības pakalpojumu sniedzējiem izpildīt visus nosacījumus, kas attiecīgajā valsts sistēmā, īpaši 2004. gada 9. janvāra Dekrētlikumā Nr. 12/2004, ir noteikti atļaujas saņemšanai, lai Portugālē varētu veikt darbību būvniecības nozarē, un tādējādi izslēdzot, ka pienācīgi tiek ņemti vērā līdzvērtīgi pienākumi, kuri šiem pakalpojumu sniedzējiem ir jāievēro dalībvalstī, kurā tie ir reģistrēti, kā arī šajā ziņā minētās dalībvalsts iestāžu jau veiktās pārbaudes, Portugāles Republika nav izpildījusi EKL 49. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) Portugāles Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Polijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 327, 20.12.2008.

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 9. novembra spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Mediaprint Zeitungs-und Zeitschriftenverlag GmbH&Co. KG/“Österreich”-Zeitungsverlag GmbH

(Lieta C-540/08) (¹)

(Direktīva 2005/29/EK — Negodīga komercprakse — Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram vispārīgi ir aizliegta komercprakse, kurā balvu piedāvāšana patērētājiem ir atkarīga no preču vai pakalpojumu iegādes)

(2011/C 13/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Mediaprint Zeitungs-und Zeitschriftenverlag GmbH&Co. KG

Atbildētāja: “Österreich”-Zeitungsverlag GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberster Gerichtshof (Austrija) — Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11.

maiņa Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 149, 22. lpp.), 3. panta 1. punkta un 5. panta 2. un 5. punkta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru periodisko laikrakstu izdevējiem ir aizliegts pieteikt, piedāvāt vai nodrošināt patērētājiem bezmaksas balvas, kas ir saistītas ar kādu periodisko laikrakstu, un piedāvāt šādu balvu, kas ir saistīta ar preču pārdošanu un pakalpojumu sniegšanu, neņemot vērā konkrētās komercprakses maldinošu vai agresīvo raksturu — Tiesiskais regulējums, kura vienīgais mērķis nav tikai patērētāju aizsardzība, bet arī preses daudzveidības saglabāšana un vājāko konkurentu aizsardzība — Negodīgas komercprakses jēdziens

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“negodīgas komercprakses direktīva”), ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā tāda valsts tiesību norma kā pamata lietā, kurā ir paredzēts pārdošanas ar iespēju iegūt balvu vispārējs aizliegums un kura attiecas ne tikai uz patērētāju tiesību aizsardzību, bet arī citiem mērķiem;
- 2) ar laikraksta iegādi saistītā iespēja piedalīties laimes spēlē nav negodīga komercprakse Direktīvas 2005/29 5. panta 2. punkta nozīmē tikai tādēļ vien, ka iespēja piedalīties šajā spēlē vismaz daļai attiecīgo patērētāju ir izšķirošais iemesls šī laikraksta iegādei.

(¹) OV C 69, 21.03.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 11. novembra spriedums — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-543/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 56. un 43. pants — Kapitāla brīva aprīte — Portugāles valsts priekšrocību akcijas (“golden shares”) sabiedrībā EDP — Energias de Portugal — Ierobežojumi attiecībā uz privatizētas sabiedrības kapitāla daļu iegūšanu un iesaistīšanos tās pārvaldībā)

(2011/C 13/05)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Braun, P. Guerra e Andrade un M. Teles Romão)